

ELFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 13 JUNI

Läsning

1 Kung 21:1–16

Jisreeliten Nabot hade en vingård i Jisreel bredvid Ahabs palats, kungens i Samaria. Och Ahab talade till Nabot och sade: »Låt mig få din vingård för att av den göra mig en köksträdgård, eftersom den ligger så nära mitt hus. Jag vill ge dig en bättre vingård i stället, eller om dig så behagar, vill jag ge dig pengar som betalning för den.« Men Nabot svarade Ahab: »Må Herren låta det vara fjärran ifrån mig att jag skulle låta dig få mina fäders arvedel.«

Då gick Ahab hem till sitt, missmodig och vred för det svars skull som jisreeliten Nabot hade gett honom, när denne sade: »Jag vill inte låta dig få mina fäders arvedel.« Och han lade sig på sin säng och vände bort sitt ansikte och åt ingenting. Då kom hans hustru Isebel in till honom och frågade honom: »Varför är du så missmodig, och varför äter du ingenting?« Han svarade henne: »Därför att när jag talade till jisreeliten Nabot och sade till honom: 'Låt mig få din vingård för pengar, eller om du så önskar, vill jag ge dig en annan vingård i stället', då svarade han: 'Jag vill inte låta dig få min vingård.' » Då sade hans hustru Isebel till honom: »Är det du som nu regerar över Israel? Stig upp och ät och var vid gott mod. Jag skall skaffa dig jisreeliten Nabots vingård.«

Därefter skrev hon ett brev i Ahabs namn och satte sigill under det med hans signetring och sände så brevet till de äldsta och förnämsta i Nabots stad, de som bodde där tillsammans med honom. Och hon skrev i brevet så: »Lys ut en fasta, och låt Nabot sitta längst fram bland folket. Och låt så två onda män sätta sig mitt emot honom, och låt dem vittna mot honom och säga: 'Du har talat kränkande mot Gud och kungen.' För så ut honom och stena honom till döds.«

Och de äldsta och förnämsta männen i staden, de som bodde där i hans stad, handlade i enlighet med det bud som Isebel hade sänt dem och som det var skrivet i brevet som hon hade sänt till dem. De lyste ut en fasta och lät Nabot sitta längst fram bland folket. Och de två onda männen kom och satte sig mitt emot honom. Och de onda männen vittnade mot Nabot inför folket och sade: »Nabot har talat kränkande mot Gud och kungen.« Då förde man honom utanför staden och stenade honom till döds. Därefter sände de bud till Isebel och lät säga: »Nabot har blivit stenad till döds.«

Så snart Isebel hörde att Nabot var stenad till döds, sade hon till Ahab: »Res dig och ta jisreeliten Nabots vingård i besittning, den som han vägrade att låta dig få för pengar. Ty Nabot är inte längre vid liv, utan han är död.« Så snart Ahab hörde att Nabot var död, reste han sig och begav sig iväg ned till jisreeliten Nabots vingård för att ta den i besittning.

Responsoriepsalm

Ps 5:2–3, 5–7 (R. 2b)

R. Herre, hör min suckan.

Lyssna, Herre, till mina ord,
hör min suckan.
Ge akt på mitt klagorop, min konung och min Gud,
ty jag åkallar dig. R.

Ty du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Halleluja

Ps 119:105

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium

Matt 5:38–42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand*. Men jag säger er: väj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.«

TISDAG DEN 14 JUNI

Läsning

1 Kung 21:17–29

Herrens ord kom till tisbiten Elia. Han sade: »Res dig, gå iväg och möt Ahab, Israels kung, som bor i Samaria. Du träffar honom i Nabots vingård, dit han har gått ned för att ta den i besittning. Och du skall tala till honom och säga: 'Så säger Herren: Har du redan hunnit att både dräpa och tillträda arvet?' Därefter skall du tala till honom och säga: 'Så säger Herren: På samma ställe där hundarna har slickat Nabots blod skall hundarna slicka också ditt blod.' »

Ahab sade till Elia: »Har du slutligen funnit mig, du min fiende?« Han svarade: »Ja, jag har funnit dig. Eftersom du har sålt dig till att göra vad ont är i Herrens ögon, skall jag också låta vad ont är komma över dig och skall sopa bort dig, och av Ahabs hus skall jag utrota allt mankön, både små och stora i Israel. Och jag skall göra med ditt hus som jag gjorde med Jerobeams, Nebats sons, hus, och som jag gjorde med Baesas, Ahias sons, hus, därför att du har förtörnat mig och kommit Israel att synda. Också om Isebel har Herren talat och sagt: Hundarna skall äta upp

Isebel vid Jisreels murar. Ja, den av Ahabs hus, som dör i staden, skall hundarna äta upp, och den som dör ute på marken skall himmelens fåglar äta upp.»

(Ingen har heller varit som Ahab, han som sålde sig till att göra det som var ont i Herrens ögon, när hans hustru Isebel eggade honom till det. Mycken styggelse förödade han, genom att han följde efter de eländiga avgudarna, alldeles så som amoréerna hade gjort, vilka Herren fördrev för Israels barn.)

Men när Ahab hörde de orden, rev han sönder sina kläder och svepte säcktyg om sin kropp och fastade. Och han låg hölj i säcktyg och gick tyst omkring. Då kom Herrens ord till tisbiten Elia. Han sade: »Har du sett hur Ahab ödmjukar sig inför mig? Därför att han så ödmjukar sig inför mig, skall jag inte låta olyckan komma i hans tid. Först i hans sons tid skall jag låta olyckan komma över hans hus.»

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 11, 16 (R. jfr 3a)

R. Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
och utplåna alla mina skulder.
Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 5:43–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt?

Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«

ONSDAG DEN 15 JUNI

Läsning

2 Kung 2:1, 6–14

Vid den tid då Herren ville ta upp Elia till himmelen i en stormvind gick Elia och Elisa från Gilgal. Och Elia sade till Elisa: »Stanna här, ty Herren har sänt mig till Jordan.« Men han svarade: »Så sant Herren lever, och så sant du själv lever, jag lämnar dig inte.« Och de gick båda sin väg. Men femtio män av profetlärjungarna gick också iväg och ställde sig på något avstånd, längre bort, medan de båda stod vid Jordan. Och Elia tog sin mantel och vek ihop den och slog på vattnet. Då delade sig detta åt två sidor. Och de gick så båda på torr mark därigenom.

När de hade kommit över, sade Elia till Elisa: »Be mig om vad jag skall göra för dig, innan jag blir tagen ifrån dig.« Elisa sade: »Må en dubbel arvslott av din ande tillfalla mig.« Han svarade: »Du har bett om något svårt. Men om du ser mig, när jag blir tagen ifrån dig, då kommer det dock att ske dig så. Om inte, så sker det ej.«

Medan de nu gick och talade, syntes plötsligt en vagn av eld, med hästar av eld, och skilde de båda från varandra. Och Elia for i stormvinden upp till himmelen. Och Elisa såg det och ropade: »Min fader, min fader! Du som för Israel är både vagnar och ryttare!« Sedan såg han honom inte mer. Och han tog tag i sina kläder och rev sönder dem i två stycken.

Därefter tog han upp Elias mantel, som hade fallit av denne, och vände så om och ställde sig vid Jordanstranden. Och han tog Elias mantel, som hade fallit av denne, och slog på vattnet och sade: »Var är Herren, Elias Gud?« Då nu också Elisa slog på vattnet, delade det sig åt två håll, och han gick över.

Responsoriepsalm

Ps 31:20, 21, 24 (R. 25a)

R. Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn
bevisar dem som tar sin tillflykt till dig! R.

Du bevarar dem i ditt ansiktets beskydd
när människor gaddar sig samman,
du döljer dem i din hydda mot tungornas angrepp. R.

Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men han vedergäller i fullt mått
de högmodigas gärningar. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 6:1–6, 16–18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG DEN 16 JUNI

Läsning

Syr 48:1–14

Elia framträdde, den glödande profeten,
vars ord flammade som en fackla.
Han sände hungersnöd över folket
och blev genom sin heliga iver mångas död.
Med Herrens ord höll han himlen stängd,
och tre gånger kallade han ner eld därifrån.
Hur ärad blev du inte, Elia, för dina underverk!
Vem kan berömma sig av att vara din like?
Du väckte den döde till liv med den Högstes ord,
från dödsriket räddade du honom.
Du störtade kungar i fördärvet
och lät stormän dö på sjukbädden.
På Sinai fick du höra om bestraffningen,
på Horeb om domen och vedergällningen.

Du smorde kungar till hämnare
och profeter till efterträdare åt dig.
Du fördes till himlen i en flammade stormby,
i en vagn dragen av eldhästar.
Du är bestämd för den tiden, står det skrivet,
då du skall mildra vreden innan den blossar upp
och vända faderns hjärta till hans son
och återupprätta Jakobs stammar.
Saliga de som har fått se dig
men också de som har somnat in i kärlek,
ty även vi skall få leva.
När Elia höljdes i stormbyn,
fylldes Elisha av hans ande.
Under sin livstid vek han aldrig för en furste,
och ingen gjorde sig till herre över honom.
Ingen uppgift var honom för svår,
och efter hans bortgång profeterade hans kropp.
Medan han levde gjorde han sällsamma ting,
och även efter döden var hans gärningar förunderliga.

Responsoriepsalm

Ps 97:1-7 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Eld går framför honom
och förbränner hans ovänner runt omkring.
Hans blixtar lyser upp jordkretsen,
jorden ser det och bävar. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Alla de skall komma på skam som dyrkar gudabilder,
de som berömmar sig av avgudar,
honom skall alla gudar tillbe. R.

Halleluja

Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,

så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium

Matt 6:7–15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det. Så skall ni be:

Vår fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.«

FREDAG DEN 17 JUNI

Läsning

2 Kung 11:1–4, 9–18, 20

När Atalja, Ahasjas moder, fick veta att hennes son var död, stod hon upp och förgjorde hela kungasläkten. Men just när kungabarnen skulle dödas, tog Joseba, kung Jorams dotter, Ahasjas syster, Joas, Ahasjas son, och skaffade i hemlighet undan honom in i sovkammaren tillsammans med hans amma. Där höll man honom dold för Atalja, så att han inte blev dödad. Sedan var han hos henne i Herrens hus, där han förblev gömd i sex år, medan Atalja regerade i landet.

Men i det sjunde året sände Jojada bort och lät hämta karéernas och drabanternas underhövitsmän och förde dem in till sig i Herrens hus. Och sedan han hade gjort en överenskommelse med dem och tagit en ed av dem i Herrens hus, visade han dem kungens son.

Underhövitsmännen gjorde allt vad prästen Jojada hade befallt dem. Var och en av dem tog sina män, både de som skulle tillträda vakthållningen på sabbaten och de som skulle frånträda den på sabbaten, och de kom så till prästen Jojada. Och prästen gav åt underhövitsmännen de spjut och de sköldar som hade tillhört kung David och som fanns i Herrens hus. Och drabanterna ställde upp sig, var och en med sina vapen i handen, från husets södra sida till husets norra sida, mot altaret och mot huset, runt omkring kungen. Därefter förde han ut kungasonen och satte på honom

kronan och gav honom vittnesbördet. Och de gjorde honom till kung och smorde honom. Och de klappade i händerna och ropade: »Leve kungen!«

När Atalja nu hörde drabanternas och folkets rop, gick hon in i Herrens hus till folket. Där fick hon då se kungen stå vid pelaren, som det var brukligt, och hövitsmännen och trumpetblåsarna bredvid kungen och fick höra hur hela folkmängden jublade och stötte i trumpeterna. Då rev Atalja sönder sina kläder och ropade: »Sammansvärjning! Sammansvärjning!«

Men prästen Jojada gav underhövitsmännen som anförde skaran denna befallning: »För henne ut mellan leden, och om någon följer henne, så må han dödas med svärd.« Prästen ville nämligen förhindra att hon dödades i Herrens hus. Alltså grep de henne, och när hon hade kommit till den plats där hästarna brukade föras in i kungshuset, dödades hon där.

Och Jojada slöt det förbundet mellan Herren, kungen och folket, att de skulle vara ett Herrens folk. Han slöt också ett förbund mellan kungen och folket. Och hela folkmängden begav sig till Baals tempel och rev ned det och förstörde i grund dess altaren och dess bilder. Och Mattan, Baals präst, dräpte de framför altarna.

Därefter ställde prästen ut vakter vid Herrens hus. Och hela folkmängden glädde sig, och staden förblev lugn. Men Atalja hade de dödat med svärd i kungshuset.

Responsoriepsalm

Ps 132:11-14, 17-18 (R. 13)

R. Herren vill ha sin boning i Sion.

Herren har svurit David en ed som han inte skall bryta:

»Konungar av din släkt skall få sitta på din tron.

Om dina söner håller mitt förbund

och håller den lag som jag ger dem,

så skall också deras söner sitta på din tron för evigt. R.

Ty Herren har utkorat Sion,

där vill han ha sin boning.

Detta är den viloplats som jag har utvalt,

här vill jag bo för alltid. R.

Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt David,

där har jag ställt en lampa som brinner för min smorde.

Hans fiender klär jag i skam,

men på honom skall kronan glänsa.« R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 6:19-23

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Kroppens lampa är ögat. Om ditt öga är ogrumlat får hela din kropp ljus, men om ditt öga är fördärvat blir det mörkt i hela din kropp. Om nu ljuset inom dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret.

LÖRDAG DEN 18 JUNI

Läsning

2 Krön 24:17–25

Efter Jojadas död kom Judas furstar och föll ned för kungen. Då lyssnade kungen till dem. Och de övergav Herrens, sina fäders Guds, hus och tjänade Aserorna och avgudarna. Då kom förtörnelse över Juda och Jerusalem genom den skuld de så ådrog sig. Och profeter sändes bland dem för att omvända dem till Herren. Och dessa varnade dem, men de lyssnade inte till det. Men Sakarja, prästen Jojadas son, hade blivit beklädd med Guds Andes kraft, och han framträdde inför folket och sade till dem: »Så säger Gud: Varför överträder ni Herrens bud, er själva till ingen nytta? Eftersom ni har övergett Herren, har han också övergett er.« Då sammansvor de sig mot honom och stenade honom, enligt kungens befallning, på förgården till Herrens hus. Ty kung Joas tänkte inte på den kärlek som Jojada, dennes fader, hade visat honom, utan dräpte hans son. Men denne sade i sin dödsstund: »Må Herren se detta och utkräva det.«

När året hade gått till ända, drog araméernas här upp mot honom, och de kom till Juda och Jerusalem och utrotade ur folket alla folkets furstar. Och allt byte som de tog sände de till kungen i Damaskus. Ty fastän araméernas här som då ryckte fram utgjorde endast en liten skara, gav Herren ändå i deras hand en mycket talrik här, därför att folket hade övergett Herren, sina fäders Gud. Så fick de verkställa straffdomen över Joas. Och när dessa drog bort från honom — ty de lämnade honom kvar svårt sjuk — sammansvor sig hans tjänare mot honom, därför att han hade utgjutit prästen Jojadas söners blod, och dräpte honom på hans säng. Detta blev hans död. Och man begravde honom i Davids stad. Dock begravde man honom inte i kungagravarna.

Responsoriepsalm

Ps 89:4–5, 29–34 (R. 29a)

R. Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,

mitt förbund med honom skall stå fast.
Jag skall låta hans ätt bestå för evigt,
hans tron, så länge himmelen varar. R.

Om hans söner överger min lag
och inte vandrar efter mina befallningar,
om de bryter mot mina stadgar
och inte håller mina bud,
då skall jag hemsöka deras överträdelse med ris
och deras missgärning med plågor,
men jag skall inte ta ifrån dem min nåd,
jag skall inte svika i trofasthet. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik men blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Matt 6:24–34

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.

Därför säger jag er: bekymra er inte för mat och dryck att leva av eller för kläder att sätta på kroppen. Är inte livet mer än födan och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga? Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss? Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta. Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. Gör er därför inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.«

TOLFTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 19 JUNI

Första läsningen

Sak 12:10–11; 13:1

Så säger Herren: I Davids ätt och i Jerusalems invånare skall jag ingjuta en anda av godhet och vilja till bön, och de skall se upp till mig. Den som de har genomborrat skall de sörja som man sörjer sin ende son, de skall gråta bittert över honom som

man gråter över sin förstfödde. Den dagen skall sorgeshögtiden i Jerusalem vara lika stor som den som hölls på Megiddoslätten över Hadad-Rimmon.

Den dagen skall en källa rinna upp som renar Davids ätt och Jerusalems invånare från synd och orenhet.

Responsoriepsalm

Ps 63:2–6, 8–9 (R. jfr 2b)

R. Min själ törstar efter dig, Gud, min Gud.

Gud, min Gud, dig söker jag,
min själ törstar efter dig,
min kropp längtar efter dig,
som ett kargt och uttorkat land. R.

Då skådar jag dig i helgedomen,
jag ser din makt och din härlighet.
Din nåd är mer värd än livet.
Min tunga skall prisa dig. R.

Jag vill lova dig så länge jag lever
och åkalla dig med lyfta händer.
Min hunger stillas som av feta rätter,
jag lovsjunger dig med jublande tunga. R.

Ty du kom till min hjälp,
i dina vingars skugga jublar jag.
Jag håller mig tätt intill dig,
din hand ger mig stöd. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 643

Andra läsningen

Gal 3:26–29

Alla är ni genom tron Guds söner, i Kristus Jesus. Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus. Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Men om ni tillhör Kristus är ni också avkomlingar till Abraham och arvtagare enligt löftet.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren,
och jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 9:18–24

En gång när Jesus hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom frågade han dem: »Vem säger folket att jag är?« De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått.« — »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Guds Messias.« Han förbjöd dem strängt att tala om det för någon och sade: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

Och han sade till alla: »Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det.«